

MINISTERUL EDUCAȚIEI
ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA

CURRICULUM LA DISCIPLINA ISTORIA TEATRULUI

Învățământul liceal (clasele X-XII)
Profil: Artă teatrală

Chișinău, 2026

Coordonatori, Ministerul Educației și Cercetării:

- Valentina OLARU, Secretară de Stat, doctor în pedagogie,
- Corina LUNGU, șefă Direcția politici în învățământul general,
- Lilia CÎRLAN, consultant, Direcția politici în învățământul general.

Expert național:

- Mariana MARIN, doctor în pedagogie, conferențiar universitar

Grup de lucru:

- Ana EREMEI-BEREZOVSKI, coordonator la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLTPA „Mihail Berezovski”
- Lilia PANFILOV, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLT „Principesa Natalia Dadiani”
- Tatiana SCOBIOALĂ, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesoară de arta teatrală, grad didactic superior, instituția de învățământ, IPLTPA „Elena Alistar”
- Mardari Oleg, expert curricular la profilul „Arta teatrală” (disciplinele Arta actorului, Arta vorbirii scenice, Ritmica și dansul, Mișcarea scenică și Istoria teatrului), profesor de mișcarea scenică, lector universitar Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice.

Cuprins

1. Preliminarii	4
2. Concepția disciplinei	6
3. Administrarea disciplinei.....	8
4. Competențe specifice disciplinei.....	11
4. Matricea de dezvoltare a competențelor specifice	11
5. Unități de învățare pe clase.....	1
6. Finalitățile învățării pe clase	1
7. Bibliografie.....	2

1. Preliminarii

Disciplina „Istoria teatrului” este parte integrantă a Curriculumului Național și a complexului disciplinelor de profil teatral, contribuind la formarea unei personalități cultivate, reflexive și creative, prin cunoașterea și interpretarea fenomenului teatral în context istoric și cultural.

Viziunea curriculară privind organizarea disciplinei pentru nivelul liceal se fundamentează pe integrarea acesteia în arhitectura Curriculumului Național și pe corelarea directă cu prevederile planurilor-cadru pentru profilul „Artă teatrală”.

Disciplina este concepută ca element formativ esențial al educației artistice, având rolul de a conecta dimensiunea teoretică a teatrului (istorie, estetică, dramaturgie) cu experiența practică și reflexivă a elevului. Organizarea conținuturilor urmărește un parcurs progresiv, de la inițierea în limbajul teatral la analiza critică și contextualizarea fenomenului scenic.

Caracterul aplicativ al disciplinei se valorifică prin analiza spectacolelor, interpretarea textelor dramatice, proiecte interdisciplinare și activități creative, facilitând transferul învățării în contexte culturale reale. Sunt dezvoltate competențe transversale precum gândirea critică, comunicarea, colaborarea și reflecția culturală.

Oferta curriculară permite adaptare și diferențiere, integrând tehnologii digitale (analiză video, resurse multimedia), și contribuie la formarea profilului absolventului orientat spre domeniul artistic și cultural.

Alinierea curriculumului disciplinar la politicile educaționale naționale și internaționale

Curriculumul la disciplina „Istoria teatrului” este elaborat în concordanță cu politicile educaționale naționale, fiind fundamentat pe: Codul Educației al Republicii Moldova; Strategia „Educația 2030”; Cadrul de referință al Curriculumului Național (CRCN, ediția 2025); Planul-cadru pentru învățământul general; Concepția dezvoltării curriculumului școlar.

Disciplina promovează dezvoltarea competențelor-cheie, învățarea pe tot parcursul vieții și formarea integrală a elevului. În același timp, reflectă orientările internaționale promovate de UNESCO (educația artistică); OECD; Consiliul Europei;

Curriculumul se aliniază: Recomandărilor UE (2018) privind competențele-cheie; Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă (ODD 4 – educație de calitate); Cadrului DigComp (utilizarea resurselor digitale în analiza spectacolelor); Cadrului GreenComp (înțelegerea culturii în raport cu societatea și mediul); Busolei învățării 2030.

Disciplina contribuie la respectarea principiilor fundamentale: echitate și incluziune; acces la cultură și educație artistică; învățare pe tot parcursul vieții; dezvoltarea competențelor-cheie.

Integrează noile educații: educația cultural-artistică; educația pentru cetățenie democratică; educația digitală; educația pentru dezvoltare durabilă.

Disciplina are rolul de a completa și îmbogăți formarea cultural-artistică a elevilor, în contextul actualelor reforme curriculare. Necesitatea introducerii acesteia derivă din importanța dezvoltării competențelor de sensibilitate și expresie culturală, a gândirii critice și a capacității de interpretare a fenomenului artistic, precum și din nevoia de a valorifica patrimoniul teatral național și universal. Curriculumul se corelează interdisciplinar cu domenii precum limba și literatura română, istoria, educația artistică și tehnologiile informaționale, contribuind la profilul de formare al absolventului prin dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare și reflecție culturală.

Locul disciplinei în structura Curriculumului Național

Disciplina „Istoria teatrului” face parte din aria curriculară *Arte* și este integrată în profilul *Artă teatrală*, funcționând complementar cu discipline precum *Arta actorului*, *Arta vorbirii scenice* și *Mișcarea scenică*, *Ritmica* și *dansul*.

În planul-cadru, disciplina are statut de: disciplină obligatorie

Prin structura și conținuturile sale, disciplina îndeplinește funcții esențiale în formarea elevilor: funcția formativă, prin dezvoltarea valorilor estetice și a gândirii critice; funcția informativă, prin transmiterea cunoștințelor despre evoluția teatrului, curente, autori și concepte; funcția aplicativă, prin stimularea analizei spectacolelor și implicarea în activități de tip dramatic; funcția integrativă, prin realizarea conexiunilor între arte, istorie și societate; și funcția orientativă, prin sprijinirea elevilor în identificarea unor posibile trasee educaționale și profesionale în domeniul artistic și cultural. Disciplina „Istoria teatrului” participă la: dezvoltarea sensibilității și expresiei culturale; formarea gândirii critice și analitice; înțelegerea patrimoniului teatral național și universal; interpretarea fenomenului artistic în context social și istoric.

Contribuția la profilul de formare: dezvoltarea competențelor culturale și estetice; formarea capacității de analiză și interpretare; dezvoltarea comunicării și reflecției culturale; consolidarea identității culturale.

Curriculumul propus se remarcă printr-o abordare competențială și interdisciplinară cu limba și literatura română; istorie; educația artistică; tehnologiile informaționale, care îmbină dimensiunea teoretică a studiului teatrului cu experiența practică și creativă. Conținuturile sunt selectate astfel încât să reflecte atât evoluția istorică a fenomenului teatral, cât și relevanța acestuia în context contemporan, fiind adaptabile la specificul elevilor și al comunității școlare. Metodele didactice promovează învățarea activă, prin analiza de spectacole, jocuri de rol, dramatizări și utilizarea resurselor digitale, în acord cu cerințele educației moderne. În același timp, curriculumul integrează dimensiuni ale noilor educații, precum educația cultural-artistică, educația pentru cetățenie democratică, educația digitală și educația pentru dezvoltare durabilă, contribuind la formarea unui profil de absolvent autonom, creativ și responsabil.

Disciplina completează și îmbogățește curriculumul artistic prin dimensiunea sa teoretică și interpretativă.

Astfel, curriculumul la disciplina *Istoria teatrului* oferă un cadru coerent și flexibil pentru dezvoltarea competențelor culturale și artistice ale elevilor, facilitând înțelegerea teatrului ca formă complexă de expresie și ca instrument de reflecție asupra realității sociale și umane.

Funcțiile curriculumului propus la disciplină

Funcția formativă – dezvoltă gândirea critică, sensibilitatea estetică, valorile culturale și atitudinile reflexive.

Funcția informativă – transmite cunoștințe despre evoluția teatrului, curente, autori, concepte și contexte istorice.

Funcția aplicativă – dezvoltă capacitatea de analiză a spectacolelor, interpretare a textelor dramatice și implicare în activități dramatice.

Funcția integrativă – realizează conexiuni între teatru, istorie, societate și alte arte, oferind o viziune holistică asupra culturii.

Funcția orientativă – sprijină orientarea elevilor spre domenii artistice, culturale și educaționale.

Curriculumul disciplinei „Istoria teatrului” se remarcă prin: *Specificitate epistemologică* – fundamentare pe studiul evoluției teatrului ca fenomen artistic, cultural și social; *Actualitate și relevanță socială* – dezvoltă capacitatea de înțelegere a culturii contemporane și a identității culturale; *Abordare competențială* – accent pe formarea competențelor de analiză, interpretare și reflecție; *Metode active de învățare* – analiză de spectacole, dramatizare, joc de rol, dezbatere; *Flexibilitate curriculară* – adaptare la interesele elevilor și contextul școlii; *Interdisciplinaritate* – integrarea cu literatura, istoria și artele; *Caracter aplicativ* – utilizarea cunoștințelor în contexte

reale (spectacole, proiecte); *Inovare didactică* – utilizarea resurselor digitale și multimedia în procesul de învățare.

2. Concepția disciplinei

Concepția disciplinei „Istoria teatrului” configurează cadrul conceptual, valoric și pedagogic al disciplinei și reprezintă fundamentul elaborării curriculumului, definind finalitățile formării, contribuția la dezvoltarea competențelor-cheie, principiile epistemologice și rolul acesteia în profilul absolventului.

Aceasta stabilește structura domeniilor de conținut, progresia învățării și orientările didactice esențiale, asigurând coerența dintre politicile educaționale, profilul de formare și practicile didactice.

Concepția disciplinei ocupă un loc central în arhitectura curriculară, constituind documentul de referință care articulează toate componentele curriculumului – de la finalitățile educaționale până la strategiile de predare–învățare–evaluare.

Argument. Disciplina „Istoria teatrului” face parte din complexul disciplinelor de profil „Artă teatrală”, având rolul de a fundamenta dimensiunea culturală, istorică și reflexivă a formării elevului. În contextul transformărilor contemporane (globalizare, digitalizare, diversitate culturală), studiul teatrului devine esențial pentru: dezvoltarea gândirii critice și interpretative; înțelegerea fenomenului artistic ca expresie a societății; formarea identității culturale și a sensibilității estetice; valorificarea patrimoniului teatral național și universal.

Disciplina oferă elevului repere pentru interpretarea realității sociale și culturale, contribuind la formarea unei personalități autonome, reflexive și responsabile.

Context și dileme curriculare. Curriculumul reflectă schimbările paradigmatică din educație: trecerea de la transmiterea informației la formarea competențelor; centrarea pe elev și pe experiența de învățare; integrarea tehnologiei în procesul educațional; interdisciplinaritatea și abordarea holistică.

Dilemele curriculare vizează echilibrul dintre cunoașterea teoretică și experiența practică artistică; raportul dintre tradiție (istorie teatrală) și actualitate (teatru contemporan); utilizarea tehnologiei fără a diminua experiența artistică autentică; evaluarea competențelor culturale și interpretative într-un mod echitabil.

Curriculumul răspunde acestor dileme printr-o abordare integrată, reflexivă și aplicativă.

Viziunea disciplinei este formarea unui elev cultivat, autonom și creativ, capabil să înțeleagă și să valorifice teatrul ca expresie culturală și ca instrument de reflecție asupra condiției umane.

Misiunea disciplinei constă în dezvoltarea competențelor culturale, analitice și artistice prin studiul evoluției teatrului și prin interpretarea critică a fenomenului scenic.

Finalitatea educațională vizează formarea unei personalități integrate, capabile să: interpreteze fenomene culturale și artistice; manifeste sensibilitate estetică și spirit critic; comunice și argumenteze opinii culturale; valorifice experiența artistică în viața personală și socială.

Fundamente epistemologice și valorice. Disciplina se bazează pe: epistemologia artei teatrale – teatrul ca formă de cunoaștere artistică și culturală; abordarea constructivistă – elevul construiește sensuri prin interpretare; pedagogia experiențială – învățarea prin analiză, reflecție și dialog.

Valori promovate: creativitate și expresivitate; respect pentru diversitate culturală; gândire critică și reflexivă; cooperare și dialog; responsabilitate culturală.

Concepția disciplinei integrează principii educaționale fundamentale, asigurând: validitatea științifică a conținuturilor (prin raportare la evoluția teatrului universal și național), funcționalitatea cunoștințelor (prin aplicarea acestora în analiza spectacolelor și a textelor dramatice),

sistematizarea și progresia logică a învățării (de la inițiere la autonomie), precum și individualizarea și diferențierea activităților didactice. De asemenea, sunt promovate învățarea prin cooperare, stimularea creativității și utilizarea evaluării formative și a autoevaluării ca instrumente de dezvoltare personală.

Curriculumul este corelat cu politicile educaționale și sociale actuale, contribuind la promovarea incluziunii, echității și dezvoltării durabile, în acord cu strategiile naționale și internaționale. În mod explicit, disciplina valorifică dimensiuni ale noilor educații, precum educația cultural-artistică și educația pentru cetățenie democratică, dar și educația digitală, prin utilizarea resurselor tehnologice în procesul de învățare.

Centrarea pe elev/elevă se reflectă în organizarea conținuturilor și a activităților didactice, care pornesc de la interesele și experiențele acestuia, stimulând gândirea critică, creativitatea și inițiativa. Metodele de predare-învățare includ analiza de spectacole, dramatizarea, jocul de rol, dezbaterile și proiectele interdisciplinare, iar evaluarea este orientată spre progres și competență.

Teatrul este abordat ca formă integrată de cunoaștere, în care dimensiunile cognitive, afective și sociale se dezvoltă simultan.

Corelarea competențelor-cheie, competențelor specifice și unităților de competență

Disciplina contribuie la dezvoltarea competențelor-cheie: competențe culturale și de exprimare artistică; competențe de comunicare; competențe sociale și civice; competențe personale și de învățare autonomă; competențe digitale.

Competențele specifice sunt dezvoltate progresiv prin unități de învățare și activități precum: analiza spectacolelor; interpretarea textelor dramatice; dezbateri și proiecte culturale; utilizarea resurselor digitale.

Din perspectiva progresiei, curriculumul asigură o dezvoltare graduală a competențelor:

Relevanța socială și economică. Disciplina răspunde nevoilor societății contemporane prin: dezvoltarea gândirii critice și a competențelor culturale; promovarea dialogului intercultural și a valorilor democratice; formarea competențelor transferabile (analiză, comunicare, creativitate); pregătirea pentru domenii artistice și industrii creative.

Contribuie la integrarea socială și la participarea activă în viața culturală.

Arhitectura conținuturilor și progresia învățării. Conținuturile sunt organizate progresiv: clasa a X-a – inițierea în limbajul teatral și în înțelegerea evoluției istorice a teatrului; clasa a XI-a – consolidarea capacităților de analiză și interpretare a fenomenului teatral; clasa a XII-a – atingerea unui nivel de autonomie în aprecierea critică și valorificarea expresiei artistice.

Structura este: cronologică; tematică; interdisciplinară; centrată pe competențe.

Integrarea noilor educații și a temelor cross-curriculare. Disciplina integrează: educația cultural-artistică; educația pentru cetățenie democratică; educația digitală; educația pentru dezvoltare durabilă. Teme abordate: identitate culturală; diversitate; valori sociale; relația artă-societate.

Corelări interdisciplinare. Disciplina corelează cu: limba și literatura română; istoria; educația artistică; tehnologiile informaționale. Aceste corelări susțin o viziune integrată asupra culturii și educației.

Strategii didactice, contexte și resurse de învățare. Strategiile sunt centrate pe elev și includ: analiza spectacolelor; jocul de rol și dramatizarea; dezbaterile și reflecția; proiecte interdisciplinare; utilizarea resurselor digitale. Contextul de învățare este interactiv, colaborativ și reflexiv.

Evaluarea competențelor și a progresului. Evaluarea este: continuă și formativă; centrată pe proces și progres; bazată pe produse culturale și artistice; susținută de autoevaluare și feedback.

Se urmărește dezvoltarea competențelor, nu doar acumularea de cunoștințe.

Perspective de modernizare și inovație. Curriculumul promovează: integrarea tehnologiilor digitale; utilizarea portofoliului digital; abordări interdisciplinare; dezvoltarea competențelor secolului XXI; adaptarea la contexte educaționale diverse.

3. Administrarea disciplinei

Administrarea disciplinei „Istoria teatrului” este realizată în conformitate cu Planul-cadru pentru învățământul general și cu structura anului școlar, asigurând un echilibru între activitățile de predare-învățare, exersare practică și evaluare. Disciplina este organizată progresiv pe clase în învățământ liceal, cu alocarea a 2 ore pe săptămână la clasele a X-a și a XI-a și a 3 ore la clasa a XII-a, ceea ce corespunde unui număr de 68 de ore la clasele a X-a și a XI-a și de 99 de ore la clasa a XII-a.

Numărul unităților de învățare este stabilit astfel încât să permită dezvoltarea echilibrată a competențelor, fiind adaptat particularităților de vârstă și nivelului de complexitate al conținuturilor.

Disciplina	Aria curriculară	Statut	Profil	Clasa	Nr de ore săptămână	Nr. de ore anual	Număr unități de învățare
Istoria teatrului	Arte	obligatoriu	Arta teatrală	a X-a	2	68	4
				a XI-a	2	68	4
				a XII-a	3	99	5

Distribuția unităților de învățare la disciplina Istoria teatrului respectă progresia competențelor și aprofundarea treptată a cunoașterii fenomenului teatral, de la familiarizarea cu originile și conceptele fundamentale până la analiza critică și integrarea acestuia în contextul cultural contemporan:

Inițierea în limbajul și contextul teatral: de la cunoașterea termenilor specifici și a originilor artei teatrale, la înțelegerea evoluției istorice prin raportare la axa cronologică și la contextul sociocultural al diferitelor epoci.

Evoluția formelor și genurilor teatrale: de la identificarea structurilor teatrului antic și medieval, la analiza diversificării genurilor dramatice și a formelor spectaculare în funcție de epocă, curente și spații culturale.

Analiza dramaturgiei și a personalităților teatrale: de la recunoașterea autorilor și operelor reprezentative, la interpretarea critică a textului dramatic și înțelegerea contribuției personalităților în dezvoltarea artei teatrale.

Integrarea fenomenului teatral în context artistic și cultural: de la descrierea evoluției istorice a teatrului la formularea unor opinii argumentate, realizarea de conexiuni interdisciplinare și valorificarea teatrului ca expresie artistică națională și universală.

1. Repartizarea unităților de învățare (Clasele X–XII)

Clasa X-a

Unități de învățare	Nr. ore	Din ele, număr de ore			Activități de învățare și evaluare, număr	
		Predare-învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Teze semestriale/spectacol
Preistoria- Teatrul Greciei Antice.	25	20	2	3	1	
Arta teatrală în Evul Mediu.	7	5	1	1		
Teatrul popular românesc.	7	5	1	1		
Teatrul în Epoca Renașterii.	29	23	3	3		
Total clasa X	68	53	7	8		

Clasa XI-a

Unități de învățare	Nr. Ore	Din ele, număr de ore			Activități de învățare – evaluare, număr	
		Predare-învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Teze semestriale/spectacol
Clasicismul în arta teatrală.	15	12	1	2		
Teatrul european în secolul al XVIII-lea-Iluminismul.	27	21	2	3	1	
Romantismul în arta teatrală.	18	15	1	2		
Teatrul românesc.	8	7		1		
Total clasa XI	68	55	4	8		1 (teza de vară)

Clasa XII-a

Unități de învățare	Nr. ore	Din ele, număr de ore			Activități de învățare și evaluare, număr	
		Predare – învățare	Activități practice	Evaluare sumativă	Proiecte interdisciplinare	Teze semestriale/spectacol
Teatrul realist.	14	12		2		
Conceptele curentului naturalist și simbolist.	25	20	2	2	1	
Concepte și curente ale teatrului modernist și postmodernist.	12	11		1		
Dramaturgia în sec. XX.	24	20	2	2		

Teatrul contemporan din Republica Moldova: repere istorice, regizori, actori.	24	20	2	2		
Total clasa XII	99	83	6	9		

Tipuri și număr de evaluări

Evaluarea în cadrul disciplinei „Istoria teatrului” este realizată continuu și formativ, fiind adaptată specificului teoretico-aplicativ al disciplinei: Evaluare inițială – 1 evaluare/an (diagnosticarea nivelului de cunoștințe culturale și artistice); Evaluare formativă – realizată sistematic (observare, dezbateri, eseuri, analize); Evaluare sumativă – 8–9 evaluări/an (la finalul unităților de învățare); Evaluare prin produse: analize de spectacole; eseuri tematice; proiecte interdisciplinare; prezentări multimedia.

Evaluarea vizează: gândirea critică; capacitatea de analiză și interpretare; utilizarea limbajului teatral; argumentarea opiniilor culturale.

Administrarea disciplinei respectă următoarele principii: Conformitatea cu Planul-cadru – respectarea numărului de ore și structurii; Progresivitatea învățării – de la cunoaștere la analiză critică; Echilibrul conținuturilor – alocarea timpului în funcție de complexitate; Corelarea teorie–aplicație – integrarea analizelor și proiectelor; Flexibilitatea curriculară – adaptarea la nivelul elevilor; Interdisciplinaritatea – conexiuni cu literatura, istoria și artele;

4. Competențe specifice disciplinei

1. Analizarea evoluției teatrului în diferite epoci și contexte culturale, manifestând gândire critică și deschidere interculturală.

2. Interpretarea operelor dramatice și a fenomenelor teatrale reprezentative, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică.

3. Argumentarea opiniilor despre fenomenul teatral prin valorificarea contextelor istorice și estetice, manifestând responsabilitate culturală și autonomie în gândire.

4. Compararea formelor teatrale din diferite culturi și perioade istorice, manifestând respect pentru patrimoniul cultural și flexibilitate intelectuală.

4. Matricea de dezvoltare a competențelor specifice

Competențe specifice	Unități de competențe Clasa a X-a	Unități de competențe Clasa a XI-a	Unități de competențe Clasa a XII-a
1. Analizarea evoluției teatrului în diferite epoci și contexte culturale, manifestând gândire critică și deschidere interculturală.	1.1. Identificarea etapelor fundamentale ale istoriei teatrului în contexte istorico-culturale, manifestând interes cognitiv.	1.1. Explicarea principiilor estetice ale curentelor teatrale (clasicism, iluminism, romantism), manifestând rigoare conceptuală.	1.1. Analizarea evoluției teatrului modern și contemporan în raport cu transformările sociale și culturale, manifestând gândire critică.
	1.2. Recunoașterea principalelor forme teatrale din Antichitate și Evul Mediu, manifestând curiozitate intelectuală.	1.2. Analizarea operelor dramatice reprezentative ale clasicismului și iluminismului, manifestând spirit analitic.	1.2. Evaluarea influenței curentelor teatrale asupra teatrului contemporan, manifestând autonomie intelectuală
	1.3. Descrierea elementelor de bază ale artei spectacolului în diferite epoci, manifestând atenție și interes.	1.3. Utilizarea terminologiei specifice istoriei teatrului în contexte academice, manifestând precizie conceptuală.	1.3. Compararea evoluției formelor teatrale europene în secolele XIX–XX, manifestând deschidere culturală.
	1.4. Identificarea personalităților fundamentale din istoria teatrului, manifestând interes cultural.	1.4. Argumentarea valorii curentelor teatrale clasice și romantice, manifestând gândire critică.	1.4. Integrarea cunoștințelor istorice în interpretarea fenomenului teatral contemporan, manifestând sinteză și reflecție.

2. Interpretarea operelor dramatice și a fenomenelor teatrale reprezentative, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică.	2.1. Identificarea elementelor de bază ale textului dramatic, manifestând curiozitate analitică.	2.1. Analizarea dramaturgiei clasice și iluministe (Corneille, Molière, Beaumarchais), manifestând rigoare critică.	2.1. Analizarea dramaturgiei moderne și contemporane (Ibsen, Cehov, Brecht), manifestând gândire critică.
	2.2. Recunoașterea structurilor dramatice simple, manifestând atenție la detaliu.	2.2. Interpretarea conflictelor dramatice în operele romantice, manifestând sensibilitate estetică.	2.2. Evaluarea structurilor dramatice complexe în teatrul modern și postmodern, manifestând autonomie analitică.
	2.3. Descrierea personajelor dramatice fundamentale, manifestând interes interpretativ.	2.3. Compararea curentelor teatrale (clasicism–romantism), manifestând gândire comparativă.	2.3. Compararea teatrului realist, simbolist și absurd, manifestând analiză critică avansată.
	2.4. Identificarea mesajului general al textului dramatic, manifestând înțelegere inițială.	2.4. Argumentarea semnificațiilor estetice în dramaturgia europeană, manifestând coerență logică.	2.4. Evaluarea mesajelor teatrului contemporan, manifestând reflecție critică și autonomie.
3. Argumentare a opiniilor despre fenomenul teatral prin valorificarea contextelor istorice și estetice, manifestând responsabilitate culturală și autonomie în gândire.	3.1. Identificarea patrimoniului teatral național și universal, manifestând interes cultural.	3.1. Descrierea evoluției teatrului românesc și european, manifestând conștientizare culturală.	3.1. Evaluarea rolului teatrului contemporan în societate, manifestând spirit reflexiv.
	3.2. Recunoașterea instituțiilor teatrale fundamentale, manifestând curiozitate culturală.	3.2. Analizarea contribuției dramaturgilor români și europeni, manifestând gândire critică.	3.2. Analizarea instituțiilor și fenomenelor teatrale contemporane, manifestând spirit analitic.
	3.3. Descrierea elementelor de bază ale spectacolului teatral, manifestând atenție estetică.	3.3. Valorificarea patrimoniului teatral prin prezentări și proiecte, manifestând implicare culturală.	3.3. Integrarea patrimoniului teatral în contexte de creație și interpretare, manifestând creativitate.

	3.4. Identificarea valorilor culturale din istoria teatrului, manifestând interes formativ.	3.4. Compararea teatrului românesc cu modelele europene, manifestând deschidere interculturală.	3.4. Argumentarea importanței identității teatrale naționale în context global, manifestând responsabilitate culturală.
4. Compararea formelor teatrale din diferite culturi și perioade istorice, manifestând respect pentru patrimoniul cultural și flexibilitate intelectuală.	4.1. Identificarea principalelor forme teatrale din diferite epoci și culturi (antichitate, medieval, oriental, european), manifestând interes cultural și curiozitate.	4.1. Compararea formelor teatrale din clasicism, iluminism și romantism european, manifestând rigoare analitică și deschidere culturală.	4.1. Evaluarea evoluției formelor teatrale moderne și contemporane în diferite spații culturale, manifestând spirit critic și sinteză culturală.
	4.2. Recunoașterea diferențelor de bază între teatrul occidental și alte tradiții teatrale (oriental, popular), manifestând respect pentru diversitate	4.2. Analizarea specificului stilistic al teatrului european în secolele XVII–XIX, în raport cu formele culturale naționale, manifestând gândire comparativă	4.2. Compararea aprofundată a teatrului european, american și non-european în secolul XX–XXI, manifestând analiză interculturală complexă
	4.3. Descrierea elementelor specifice ale teatrului tradițional și ritualic din diverse culturi, manifestând deschidere și atenție culturală.	4.3. Compararea structurilor dramatice din diferite curente teatrale europene, manifestând coerență conceptuală.	4.3. Integrarea formelor teatrale diverse în interpretarea fenomenului scenic global contemporan, manifestând sinteză și flexibilitate
	4.4. Identificarea valorilor culturale comune și diferite în formele teatrale studiate, manifestând respect pentru patrimoniul universa	4.4. Argumentarea diferențelor estetice dintre curentele teatrale europene, manifestând gândire critică și echilibru interpretativ.	4.4. Evaluarea impactului globalizării asupra formelor teatrale contemporane, manifestând responsabilitate culturală și reflecție critică.

5. Unități de învățare pe clase

Unități de competență	Unități de conținut recomandate	Rezultate ale învățării
Clasa a X-a		
Unități de conținut 1		
Preistoria – Teatrul Greciei Antice- 25 ore		
<i>Volori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru originile artei teatrale; Interesul pentru patrimoniul cultural universal; Deschiderea către valorile estetice clasice; Curiozitatea intelectuală față de începuturile civilizației teatrale</i>		
1.1. Analizarea evoluției teatrului antic în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul cultural universal. 1.2. Interpretarea elementelor specifice teatrului grec și roman, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 1.3. Compararea formelor teatrale antice, manifestând deschidere interculturală și gândire critică	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Originile teatrului antic. Ritualul teatral în comunitățile primitive. Cultul lui Dionysos și Dionisiacele. Relația dintre mitologie, religie și spectacol. Apariția tragediei și comediei în Grecia Antică. 2. Organizarea spectacolului în teatrul grec. Spațiul teatral antic: orchestra, skene, theatron. Rolul corului și al corifeului. Actorul, masca teatrală și convenția scenică. Organizarea concursurilor dramatice. 3. Tragedia greacă – expresie a valorilor clasice. Structura tragediei. Conflictul dramatic. Catharsisul. Destinul și responsabilitatea umană. Analiza tragediilor „Prometeu înălțuit” (Eschil), „Oedip rege” (Sofocle), „Medeea” și „Hipolit” (Euripide). 4. Comedia greacă și teatrul roman. Particularitățile comediei antice. Satira și critica socială. Tipologii comice. Analiza comediei „Pacea”, „Păsările” (Aristofan), „Ulcica cu bani”, „Soldatul fanfaron”, „Gemenii” (Plaut). Compararea teatrului grec și roman. 5. Moștenirea teatrului antic. Influența teatrului antic asupra teatrului european. Evoluția conceptelor dramatice. Realizarea axelor cronologice, hărților culturale și fișelor comparative privind teatrul antic. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală –	Elevul/eleva: - identifică originile și caracteristicile teatrului antic; - utilizează terminologia specifică teatrului grec și roman în contexte de analiză și interpretare; - explică evoluția teatrului antic în contextul istoric și cultural al Greciei și Romei; - analizează opere dramatice reprezentative ale teatrului antic; - interpretează relația dintre ritual, mitologie și spectacolul teatral; - explică particularitățile tragediei și comediei antice în contexte de analiză. - compară tragedia și comedia antică în raport cu structura, funcțiile și mesajul artistic; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului grec și roman;

	mitologia greacă, structura tragediei și comediei antice; istoria – civilizația greacă și romană, evoluția societății și a culturii clasice; Integrarea noilor educații. cultural-artistică, prin valorificarea teatrului antic ca parte a patrimoniului cultural universal; interculturalitate, prin compararea teatrului grec și roman și înțelegerea influenței acestora asupra culturii europene; valori, prin analiza conflictelor dramatice și reflecția asupra responsabilității umane; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia pentru documentarea teatrului antic și analiza spectacolelor; gândire critică, prin interpretarea mesajelor și valorilor tragediei și comediei antice; dezvoltare personală, prin reflecția asupra relației dintre individ, destin și societate. Noțiuni-cheie: teatru antic; tragedie; comedie; ritual teatral; Dionisiace; mitologie; catharsis; cor; corifeu; orchestra; skene; theatron; actor; mască teatrală; dramaturg; conflict dramatic; teatru grec; teatru roman. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Harta culturală a teatrului antic. Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, Geografia, TIC. Produs posibil: hartă interactivă a principalelor centre teatrale din Grecia și Roma Antică, însoțită de o axă cronologică. 2. Mitul și scena. Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Filosofia, Arta actorului. Produs posibil: prezentare comparativă sau eseu ilustrat despre relația dintre mitologie, tragedie și spectacolul antic. 3. Tragedia și comedia în teatrul antic. Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Educația artistică. Produs posibil: fișă comparativă, poster academic sau prezentare multimedia privind structura, funcțiile și particularitățile tragediei și comediei antice.	- argumentează contribuția teatrului antic la dezvoltarea teatrului european.
Unități de învățare 2 Arta teatrală în Evul Mediu – 7 ore <i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Înțelegerea relației dintre artă și context socio-religios; Respectul pentru diversitatea formelor teatrale; Spiritul de analiză a fenomenelor culturale; Toleranța față de diferite manifestări artistice</i>		

1.1. Analizarea evoluției teatrului medieval în contexte istorice și religioase, manifestând interes pentru patrimoniul cultural european. 1.2. Interpretarea formelor teatrale religioase și profane și a funcțiilor acestora în cultura medievală, manifestând sensibilitate estetică și reflecție culturală. 1.3. Compararea manifestărilor teatrale medievale cu teatrul antic, manifestând gândire critică și deschidere interculturală. 4.2. Recunoașterea diferențelor de bază între teatrul occidental și alte tradiții teatrale (oriental, popular)	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Teatrul în Evul Mediu – context istoric și cultural. Transformările fenomenului teatral după Antichitate. Rolul Bisericii în dezvoltarea teatrului medieval. Relația dintre artă, religie și societate. Funcțiile educative și morale ale spectacolului medieval. 2. Formele teatrului medieval. Drama liturgică, miracolul, misterul, moralitatea, farsa și teatrul profan. Evoluția spectacolelor religioase și populare. Rolul jonglerilor, truverilor și histrionilor în dezvoltarea teatrului medieval. 3. Spectacolul medieval. Organizarea reprezentațiilor teatrale. Procesiunile religioase și spectacolele ambulante. Spațiul scenic, costumele, măștile și simbolurile teatrale medievale. Funcția educativă și moralizatoare a spectacolului. 4. Teatrul medieval în context european. Compararea teatrului medieval cu teatrul antic. Evoluția limbajului dramatic și a convențiilor scenice. Influența teatrului medieval asupra teatrului renascentist. 5. Moștenirea culturală a teatrului medieval. Valorificarea patrimoniului teatral medieval european. Realizarea fișelor comparative, axelor cronologice și proiectelor tematice privind evoluția teatrului medieval. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și istoria – Evul Mediu european, organizarea societății și influența Bisericii asupra culturii; literatura universală – literatura medievală, misterele, miracolele și moralitățile; Educația artistică – costume, măști, decoruri și convenții scenice medievale. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral medieval european; interculturalitatea, prin înțelegerea diversității formelor teatrale și a influențelor culturale europene; valori, prin analiza valorilor morale și spirituale promovate de teatrul medieval; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia și iconografice pentru documentarea teatrului medieval; gândire critică, prin interpretarea relației dintre artă, religie și societate în Evul Mediu; dezvoltare personală, prin reflecția asupra valorilor morale și culturale	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului medieval religios și profan; - utilizează terminologia specifică teatrului medieval în contexte de analiză și interpretare; - explică evoluția teatrului medieval în raport cu contextul istoric și religios; - analizează formele teatrale religioase și profane specifice Evului Mediu; - interpretează influența religiei asupra dezvoltării fenomenului teatral medieval; - explică funcțiile educative și morale ale teatrului medieval în contexte culturale. - compară teatrul medieval cu teatrul antic în raport cu funcțiile, formele dramatice și convențiile scenice; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului medieval; - argumentează contribuția teatrului medieval la evoluția teatrului european. - recunoaște diferențele dintre teatrul medieval occidental și alte forme teatrale tradiționale; - compară funcțiile teatrului religios și profan; - explică influența teatrului medieval asupra evoluției teatrului european.
--	---	---

	transmise prin teatrul medieval. Noțiuni-cheie: teatru medieval; teatru religios; teatru profan; dramă liturgică; miracol; mister; moralitate; farsă; procesiune; ritual religios; jongleri; truveri; histrioni; simbol religios; mască; costum medieval; spectacol medieval. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Teatrul medieval – între religie și artă Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, Literatura universală. Produs posibil: poster academic sau prezentare multimedia privind evoluția teatrului medieval și principalele sale forme dramatice. 2. Simbolurile spectacolului medieval Discipline corelate: Istoria teatrului, Educația artistică, TIC. Produs posibil: expoziție digitală sau portofoliu ilustrat despre costume, măști, decoruri și simboluri utilizate în teatrul medieval. 3. De la mister la farsă Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Produs posibil: fișă comparativă sau dramatizare inspirată dintr-un mister medieval și o farsă, evidențiind diferențele de structură, mesaj și funcție artistică.	
Unități de învățare 3 Teatrul popular românesc- 7 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru tradițiile și identitatea culturală națională; Valorizarea patrimoniului cultural imaterial; Atașamentul față de valorile autentice și tradiționale; Deschiderea către diversitatea expresiilor culturale populare</i>		
1.1. Analizarea formelor teatrului popular românesc în contexte culturale și tradiționale, manifestând respect pentru patrimoniul național. 1.2. Interpretarea elementelor simbolice și	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Originea și evoluția teatrului popular românesc. Geneză teatrului popular. Relația dintre ritual, obicei și spectacol. Funcțiile sociale, educative și artistice ale teatrului popular. Particularitățile teatrului popular românesc în contextul culturii tradiționale. 2. Forme și manifestări ale teatrului popular. Jocurile cu măști. Teatrul de Anul Nou. Capra, Ursul, Căluții, Malanca, Jienii, Haiducii, Călușarii,	Elevul/eleva: - identifică formele și caracteristicile teatrului popular românesc; - utilizează terminologia specifică teatrului popular și folcloric în contexte de analiză; - explică originea și evoluția teatrului popular românesc în context cultural și tradițional.

artistice ale teatrului popular, manifestând sensibilitate estetică și interes pentru valorile autentice. 1.3 Compararea manifestărilor teatrului popular românesc din diferite regiuni și în raport cu tradițiile teatrale europene, manifestând deschidere interculturală și gândire critică. 4.3. Descrierea elementelor specifice ale teatrului tradițional și ritualic din diverse culturi	Irozii, Vicleimul. Caracteristicile spectacolelor populare și semnificația lor simbolică. 3. Limbajul și expresia artistică în teatrul popular. Personajele tradiționale, improvizația, masca, costumele, muzica, dansul și recuzita. Elemente de expresie scenică și comunicare artistică specifice teatrului popular. Funcția satirică, ritualică și educativă a spectacolelor populare. 4. Teatrul popular românesc în context european. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura română, Istoria, Educația muzicală. Elemente comune și diferențe dintre teatrul popular românesc și tradițiile teatrale europene. Influența teatrului popular asupra dramaturgiei și teatrului cult românesc. 5. Patrimoniul cultural și valorificarea teatrului popular. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Conservarea și promovarea tradițiilor teatrale populare. Festivaluri, cercetări etnografice și proiecte culturale dedicate teatrului popular românesc. Realizarea portofoliilor, fișelor comparative și prezentărilor tematice. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura română – creația populară și influența asupra dramaturgiei românești; istoria – tradiții, obiceiuri și evoluția societății românești; geografia – diversitatea regională a tradițiilor teatrale din spațiul românesc. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral și folcloric românesc; interculturalitatea, prin compararea tradițiilor teatrale românești cu cele europene; valori, prin cultivarea respectului pentru identitatea culturală și patrimoniul național; dezvoltare durabilă, prin promovarea conservării patrimoniului cultural imaterial; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia și arhivelor etnografice în documentarea teatrului popular; Noțiuni-cheie: teatru popular; patrimoniu cultural; tradiție; ritual; obicei; joc cu măști; Capra; Ursul; Malanca; Jienii; Irozii; Vicleim; Călușari; improvizație; mască; costum popular; expresie scenică; folclor; spectacol tradițional. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Harta teatrului popular românesc	- analizează simbolurile, măștile și ritualurile teatrale tradiționale; - interpretează rolul teatrului popular în păstrarea tradițiilor și identității culturale; - explică funcțiile artistice și simbolice ale teatrului popular în contexte culturale. - compară manifestările teatrale populare din diferite regiuni ale spațiului românesc; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului popular; - argumentează importanța teatrului popular în patrimoniul cultural românesc. - descrie elementele specifice teatrului popular românesc și ale teatrului ritualic; - compară tradițiile teatrale populare din diferite regiuni și spații culturale; - valorifică patrimoniul cultural în activități de analiză și prezentare
--	--	--

	Discipline corelate: Istoria teatrului, Geografia, Istoria, TIC. Produs posibil: hartă interactivă a principalelor tradiții teatrale populare din diferite regiuni ale spațiului românesc. 2. Simboluri și personaje în teatrul popular Discipline corelate: Istoria teatrului, Educația artistică, Literatura română. Produs posibil: portofoliu ilustrat sau expoziție tematică despre măști, costume, personaje și simboluri specifice teatrului popular. 3. Tradiția pe scenă Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Educația muzicală. Produs posibil: prezentare scenică sau demonstrație inspirată dintr-un obicei teatral popular (Capra, Irozii, Vicleimul etc.), însoțită de analiza valorii sale culturale și artistice.	
Unități de învățare 4 Teatrul în Epoca Renașterii – 29 ore		
<i>Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Aprecierea valorilor umaniste și estetice ale Renașterii; Respectul pentru patrimoniul cultural European; Dezvoltarea sensibilității artistice și a spiritului critic; Deschiderea către dialog intercultural și diversitate artistică</i>		
1.1. Analizarea evoluției teatrului renașcentist în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru valorile umaniste europene. 1.2. Interpretarea formelor dramatice și a operelor reprezentative ale teatrului renașcentist, manifestând sensibilitate estetică și reflecție artistică. 1.3. Compararea manifestărilor teatrale	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Renașterea – context cultural și artistic. Umanismul și redescoperirea valorilor Antichității. Caracteristicile culturii renașcentiste. Transformările teatrului european și apariția teatrului profesionist. Relația dintre dramaturgie, actor și public. 2. Teatrul renașcentist în Italia. Dezvoltarea teatrului italian. Commedia dell'Arte – origini, caracteristici și influență asupra teatrului european. Personaje-tip: Arlecchino, Pantalone, Colombina, Brighella, Il Dottore, Il Capitano. Dramaturgi reprezentativi: Niccolò Machiavelli (<i>Mătrăguna</i>), Torquato Tasso (<i>Aminta</i>). 3. Teatrul renașcentist în Anglia și Spania. Dezvoltarea teatrului elisabetan. Organizarea teatrului englez. William Shakespeare – tragedia, comedia și drama istorică. Analiza unor opere reprezentative (<i>Hamlet</i>, <i>Romeo și Julieta</i>, <i>Visul unei nopți de vară</i>, <i>A douăsprezecea noapte</i>).	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului renașcentist european; - utilizează terminologia specifică teatrului renașcentist și elisabetan în contexte de analiză și interpretare; - explică influența umanismului asupra dezvoltării teatrului renașcentist - analizează opere dramatice reprezentative ale teatrului renașcentist; - interpretează relația dintre umanism și dezvoltarea artei teatrale;

renascentiste din diferite spații culturale, manifestând gândire critică și deschidere interculturală. 4.4. Identificarea valorilor culturale comune și diferite în formele teatrale studiate	Teatrul spaniol: Lope de Vega (<i>Câinele grădinarului</i>, <i>Izvorul turmelor</i>), caracteristicile teatrului Secolului de Aur. 4. Limbajul și estetica teatrului renașcentist. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Concepția despre om și lume în teatrul Renașterii. Structura dramatică, conflictul, personajul și limbajul artistic. Influența umanismului asupra creației dramatice și a artei actorului. 5. Moștenirea teatrului renașcentist. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Istoria, TIC. Contribuția Renașterii la dezvoltarea teatrului modern. Personalități, teatre și opere reprezentative. Realizarea axelor cronologice, portofoliilor și analizelor comparative privind teatrul renașcentist european. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia renașcentistă și analiza operelor dramatice; istoria – Renașterea, umanismul și transformările culturale europene; arta actorului – influența Comediei dell'Arte și a teatrului elisabetan asupra artei actorului; educația artistică – scenografia, costumele și convențiile teatrale renașcentiste; TIC – documentarea digitală privind marile teatre și personalități ale Renașterii. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral al Renașterii și a contribuției sale la cultura europeană; interculturalitate, prin compararea modelelor teatrale din Italia, Anglia și Spania; valori, prin promovarea idealurilor umaniste și a libertății de creație; gândire critică, prin analiza concepțiilor artistice și a mesajelor operelor dramatice; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia și a arhivelor culturale în documentarea teatrului renașcentist; dezvoltare personală, prin reflecția asupra valorilor umaniste și a rolului artei în formarea individului. Noțiuni-cheie: Renaștere; umanism; teatru renașcentist; Commedia dell'Arte; teatru elisabetan; teatru spaniol; Shakespeare; Lope de Vega; Machiavelli; Torquato Tasso; personaj-tip; improvizație; dramaturgie; conflict dramatic; scenă elisabetană; teatru profesionist. Temă cross-curriculară: Renașterea – redescoperirea omului, culturii și	- explică particularitățile formelor dramatice renașcentiste în contexte de analiză artistică - compară manifestările teatrale renașcentiste din Italia, Anglia și Spania în raport cu particularitățile artistice; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului renașcentist european; - argumentează contribuția teatrului renașcentist la dezvoltarea teatrului european. - identifică valorile umaniste comune teatrului renașcentist european; - compară particularitățile teatrului italian, englez și spaniol; - argumentează contribuția Renașterii la dezvoltarea teatrului european
---	--	---

valorilor europene (în colaborare cu Arte, Literatura universală, Istoria, Arta actorului).

Proiecte interdisciplinare la alegere

1. Harta teatrului renescentist european

Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, Geografia, TIC.

Produs posibil: hartă digitală și axă cronologică privind dezvoltarea teatrului în Italia, Anglia și Spania, cu prezentarea principalilor dramaturgi și a teatrelor reprezentative.

2. Marii dramaturgi ai Renașterii

Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Limba și literatura română.

Produs posibil: portofoliu sau prezentare comparativă privind creația lui William Shakespeare, Niccolò Machiavelli, Torquato Tasso și Lope de Vega.

3. Commedia dell'Arte – începuturile actorului profesionist

Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Educația artistică.

Produs posibil: demonstrație practică, portofoliu ilustrat sau prezentare multimedia privind personajele-tip, măștile și tehnicile de improvizație din Commedia dell'Arte.

Unități de competență	Unități de conținut recomandate	Rezultate ale învățării
Clasa a XI-a		
Unități de învățare 1		
Clasicismul în arta teatrală – 15 ore		
<i>Volori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru rigoarea și echilibrul artistic; Dezvoltarea spiritului critic și analitic; Aprecierea valorilor estetice clasice; Cultivarea preciziei conceptuale și a disciplinei intelectuale</i>		
2.1. Analizarea principiilor și caracteristicilor teatrului clasicist în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul cultural european. 2.2. Interpretarea operelor dramatice reprezentative ale clasicismului, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 2.3. Compararea formelor dramatice clasice și a specificului teatrului clasicist european, manifestând gândire critică și deschidere culturală. 4.1. Compararea formelor teatrale din clasicism, iluminism și romantism european	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Clasicismul – context istoric, cultural și artistic. Apariția clasicismului în Europa secolelor XVII–XVIII. Principiile estetice ale clasicismului. Raționalismul, armonia, echilibrul și ordinea în creația dramatică. Rolul Academiei Franceze și influența culturii franceze asupra teatrului european 2. Principiile dramaturgiei clasice. Regula celor trei unități (timp, loc și acțiune). Verosimilitatea și decența (bienséance). Structura tragediei și a comediei clasice. Eroul tragic și conflictul dramatic. Particularitățile limbajului artistic și ale compoziției dramatice. 3. Marii dramaturgi ai clasicismului. <i>Pierre Corneille (Cidul)</i>, Jean Racine (<i>Fedra, Andromaca</i>), Molière (<i>Tartuffe, Avarul, Mizantropul, Don Juan</i>). Analiza temelor, personajelor și concepțiilor artistice. Compararea tragediei și comediei clasice. 4. Estetica spectacolului clasic. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Organizarea spectacolului în teatrul clasic francez. Convențiile scenice, interpretarea actoricească și relația dintre dramaturg, actor și public. Influența clasicismului asupra artei actorului și regiei teatrale. 5. Moștenirea clasicismului în teatrul european. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Influența clasicismului asupra dramaturgiei și teatrului modern. Analiza comparativă a spectacolelor inspirate din dramaturgia clasică. Realizarea portofoliilor tematice, fișelor	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului clasicist european; - utilizează terminologia specifică teatrului clasic în contexte de analiză și interpretare; - explică principiile și regulile estetice ale clasicismului teatral; - analizează opere dramatice reprezentative ale dramaturgiei clasice; - interpretează temele, personajele și conflictele specifice teatrului clasic; - explică influența principiilor clasicismului asupra construcției operei dramatice. - compară tragedia și comedia clasică în raport cu structura, personajele și funcția artistică; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului clasicist european; - argumentează contribuția clasicismului la dezvoltarea teatrului european și universal. - compară particularitățile teatrului clasicist cu cele ale altor curente europene;

comparative și prezentărilor multimedia. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia clasică franceză și analiza textului dramatic; istoria – absolutismul francez, cultura secolului al XVII-lea și contextul apariției clasicismului; arta actorului – interpretarea personajului clasic și convențiile teatrale; educația artistică – scenografia, costumele și estetica spectacolului clasic; TIC – documentarea și analiza spectacolelor inspirate din dramaturgia clasică. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului dramaturgic și teatral al clasicismului european; interculturală, prin înțelegerea influenței culturii franceze asupra teatrului european; valori, prin promovarea echilibrului, disciplinei și responsabilității artistice; gândire critică, prin analiza comparativă a operelor și concepțiilor estetice clasice; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia pentru cercetarea și analiza spectacolelor clasice; dezvoltare personală, prin reflecția asupra valorilor morale și umaniste promovate de teatrul clasic. Noțiuni-cheie: clasicism; raționalism; regula celor trei unități; verosimilitate; decență; tragedie clasică; comedie clasică; conflict dramatic; erou tragic; Molière; Corneille; Racine; Academie Franceză; patrimoniu teatral; estetică teatrală. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Marii dramaturgi ai clasicismului Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Limba și literatura română. Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Pierre Corneille, Jean Racine și Molière, cu analiza principalelor opere și a contribuției acestora la dezvoltarea teatrului european. 2. Tragedia și comedia în teatrul clasic Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Produs posibil: analiză comparativă și prezentare scenică a unui fragment dintr-o tragedie și dintr-o comedie clasică, evidențiind particularitățile fiecărui gen.	- identifică elementele comune și diferențele estetice ale teatrului clasic; - explică influența clasicismului asupra teatrului european.
--	--

	3. Clasicismul pe scena contemporană Discipline corelate: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Produs posibil: prezentare multimedia sau eseu ilustrat privind montări contemporane ale pieselor lui Molière, Racine sau Corneille și actualitatea valorilor clasicismului.	
Unități de învățare 2 Teatrul iluminist și dramaturgia secolului al XVIII-lea. – 27 ore		
<i>Volori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru libertatea de exprimare și gândire; Spiritul critic și reflexive; Interesul pentru valorile iluministe și democratice; Responsabilitatea civică și culturală</i>		
2.1. Analizarea principiilor teatrului iluminist și a dramaturgiei secolului al XVIII-lea în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru valorile culturale europene. 2.2. Interpretarea operelor dramatice iluministe și a mesajelor sociale și morale promovate prin teatru, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 2.3. Compararea teatrului clasicist și iluminist în raport cu ideile și funcțiile artei teatrale, manifestând gândire critică și deschidere culturală.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Iluminismul – context istoric, cultural și artistic. Principiile filosofiei iluministe. Rațiunea, libertatea, toleranța și educația ca valori fundamentale. Rolul teatrului în formarea opiniei publice și în promovarea reformelor sociale. Relația dintre artă și societate în secolul al XVIII-lea. 2. Dramaturgia iluministă europeană. Caracteristicile teatrului iluminist. Comedia de moravuri și drama burgheză. Concepțiile dramaturgice ale lui Denis Diderot și Gotthold Ephraim Lessing. Teatrul ca mijloc de educație morală și civică. 3. Marii dramaturgi ai Iluminismului. Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais (<i>Nunta lui Figaro, Bărbierul din Sevilla</i>), Richard Brinsley Sheridan (<i>Școala bârfelor, Rivalii</i>), Carlo Goldoni (<i>Slugă la doi stăpâni</i>), Carlo Gozzi (<i>Regele cerb, Prințesa Turandot</i>), Marivaux (<i>Triumful iubirii, Jocul dragostei și al întâmplării</i>). Analiza temelor, personajelor și mesajului social al operelor dramatice. 4. Limbajul și estetica teatrului iluminist. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Evoluția personajului dramatic. Satira socială, dialogul și conflictul de idei. Transformarea convențiilor scenice și dezvoltarea realismului în interpretare. 5. Moștenirea teatrului iluminist. Corelare disciplinară: Istoria teatrului,	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului iluminist și ale dramaturgiei secolului al XVIII-lea; - utilizează terminologia specifică teatrului iluminist în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre ideile iluministe și dezvoltarea artei teatrale; - analizează opere dramatice reprezentative ale dramaturgiei iluministe; - interpretează conflictele sociale și morale reflectate în teatrul secolului al XVIII-lea; - explică mesajele și funcția educativă a teatrului iluminist în contexte de analiză. - compară teatrul clasicist și teatrul iluminist în raport cu principiile estetice și funcțiile artei teatrale; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a dramaturgiei iluministe;

Istoria, TIC. Influența dramaturgiei iluministe asupra teatrului modern și asupra dezvoltării valorilor democratice europene. Analiza comparativă a spectacolelor inspirate din dramaturgia secolului al XVIII-lea. Realizarea portofoliilor, fișelor comparative și prezentărilor multimedia. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia iluministă și analiza textului dramatic; istoria – Iluminismul european și transformările politice, sociale și culturale ale secolului al XVIII-lea; arta actorului – evoluția interpretării actoricești și dezvoltarea comediei de moravuri; TIC – utilizarea resurselor multimedia pentru cercetarea și analiza spectacolelor inspirate din dramaturgia iluministă. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului dramaturgic al Iluminismului european; valori, prin analiza mesajelor morale și civice ale teatrului iluminist; gândire critică, prin interpretarea relației dintre artă, societate și reformă socială; digitalizare, prin utilizarea resurselor digitale pentru documentarea și analiza dramaturgiei secolului al XVIII-lea; dezvoltare personală, prin reflecția asupra rolului teatrului în formarea opiniei și a conștiinței civice. Noțiuni-cheie: Iluminism; rațiune; libertate; toleranță; comedie de moravuri; dramă burgheză; satiră socială; Diderot; Lessing; Beaumarchais; Sheridan; Goldoni; Gozzi; Marivaux; reformă socială; teatru educativ; dramaturgie iluministă. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Marii dramaturgi ai Iluminismului Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Filosofie. Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Beaumarchais, Goldoni, Sheridan, Gozzi, Marivaux, Diderot și Lessing, evidențiind contribuția lor la modernizarea teatrului european. 2. Comedia de moravuri și drama burgheză Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Produs posibil: analiză comparativă și prezentare scenică a unor fragmente reprezentative, evidențiind conflictul de idei și critica socială. 3. Iluminismul și societatea europeană Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, TIC.	- argumentează contribuția teatrului iluminist la dezvoltarea teatrului modern și a valorilor democratice.
--	---

	Produs posibil: prezentare multimedia sau expoziție digitală privind influența Iluminismului asupra culturii, teatrului și dezvoltării valorilor democratice în Europa.	
--	---	--

PROIECT

Unități de învățare 3

Romantismul în arta teatrală – 18 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Cultivarea sensibilității estetice și emoționale; Libertatea expresiei artistice și a imaginației creatoare; Respectul pentru individualitate și autenticitate artistică; Deschiderea către diversitate culturală și spiritual

2.1. Analizarea caracteristicilor romantismului teatral în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru valorile culturale și artistice europene. 2.2. Interpretarea operelor dramatice romantice și a specificului personajului romantic, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 2.3. Compararea teatrului romantic cu alte curente teatrale, manifestând gândire critică și deschidere interculturală. 4.3. Compararea structurilor dramatice din diferite curente teatrale europene	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Romantismul – context istoric, cultural și artistic. Apariția romantismului în Europa. Principiile estetice ale romantismului. Libertatea creației, individualitatea, imaginația, sentimentul și idealul eroic. Relația dintre artă, istorie și identitatea națională în teatrul romantic. 2. Dramaturgia romantică europeană. Caracteristicile teatrului romantic. Ruptura față de regulile clasicismului. Libertatea compozițională, diversitatea registrelor artistice și dezvoltarea dramei romantice. Conflictul dintre ideal și realitate. Personajul romantic și dimensiunea psihologică a acestuia. 3. Marii dramaturgi ai romantismului. Victor Hugo (<i>Hernani, Ruy Blas</i>), Alfred de Musset (<i>Lorenzaccio</i>), Friedrich Schiller (<i>Hoții, Intrigă și iubire</i>), Mihail Lermontov (<i>Spaniolii</i>), Aleksandr Griboedov (<i>Prea multă minte strică</i>). Analiza temelor, conflictelor și personajelor reprezentative. 4. Limbajul și estetica teatrului romantic. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Limbajul poetic și expresivitatea dramatică. Evoluția personajului romantic. Spectacolul romantic și dezvoltarea mijloacelor de expresie scenică. Relația dintre actor, personaj și public în teatrul romantic. 5. Moștenirea romantismului în teatrul european. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Istoria, TIC. Influența romantismului asupra dramaturgiei moderne și a dezvoltării teatrului național european. Analiza comparativă a spectacolelor inspirate din dramaturgia romantică. Elaborarea portofoliilor tematice, fișelor comparative și prezentărilor multimedia. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală –	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului romantic european; - utilizează terminologia specifică romantismului teatral în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre romantism și libertatea expresiei artistice; - analizează opere dramatice reprezentative ale romantismului; - interpretează conflictele interioare și valorile promovate de personajul romantic; - explică particularitățile personajului și ale limbajului dramatic romantic în contexte de analiză. - compară teatrul romantic cu alte curente teatrale în raport cu principiile estetice și expresia artistică; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a romantismului teatral; - argumentează contribuția romantismului la dezvoltarea teatrului european și universal. - compară structurile dramatice romantice cu cele clasiciste și iluministe; - identifică particularitățile estetice ale dramei romantice;
--	--	--

dramaturgia romantică și analiza operei dramatice; istoria – romantismul european, revoluțiile secolului al XIX-lea și afirmarea identităților naționale; arta actorului – interpretarea personajului romantic și expresivitatea scenică; educația artistică – scenografia, costumele și estetica spectacolului romantic; TIC – utilizarea resurselor digitale pentru cercetarea și analiza spectacolelor inspirate din dramaturgia romantică. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului dramaturgic al romantismului european; interculturalitatea, prin înțelegerea diversității culturale și a influențelor reciproce dintre teatrul european și cel național; valori, prin promovarea libertății de creație, a demnității umane și a idealurilor umaniste; gândire critică, prin analiza conflictelor dramatice și a mesajelor operelor romantice; digitalizarea, prin utilizarea resurselor multimedia pentru documentarea și analiza fenomenului teatral; dezvoltare personală, prin reflecția asupra valorilor identității, libertății și responsabilității individuale. Noțiuni-cheie: romantism; dramă romantică; libertate artistică; individualitate; ideal; conflict dramatic; personaj romantic; Victor Hugo; Alfred de Musset; Friedrich Schiller; Mihail Lermontov; Aleksandr Griboedov; expresivitate; teatru național; patrimoniu teatral. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Marii dramaturgi ai romantismului Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Istoria. Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Victor Hugo, Friedrich Schiller, Alfred de Musset, Mihail Lermontov și Aleksandr Griboedov, evidențiind contribuția lor la dezvoltarea teatrului romantic european. 2. Eroul romantic pe scenă Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Produs posibil: analiză comparativă și interpretare scenică a unui personaj romantic, evidențiind conflictul interior, idealurile și mijloacele de expresie artistică. 3. Romantismul și teatrul național European Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, TIC.	- argumentează influența romantismului asupra teatrului european
--	---

	Produs posibil: prezentare multimedia sau expoziție digitală privind influența romantismului asupra afirmării teatrelor naționale și a dramaturgiei europene din secolul al XIX-lea.	
--	---	--

Unități de învățare 4

Teatrul Românesc – 8 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru patrimoniul teatral și cultural național; Dezvoltarea identității culturale și a conștiinței naționale; Spiritul critic și reflexiv față de fenomenul artistic; Deschiderea către valorile culturale universale și dialog intercultural

2.1. Analizarea evoluției teatrului românesc în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul cultural național. 2.2. Interpretarea operelor dramatice și a fenomenului teatral românesc, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 2.3. Compararea specificului teatrului românesc cu alte forme teatrale europene, manifestând gândire critică și deschidere interculturală. 4.4. Argumentarea diferențelor estetice dintre curentele teatrale europene	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Apariția și dezvoltarea teatrului românesc. Originile teatrului românesc. Primele reprezentații și instituții teatrale. Rolul școlii și al societăților culturale în dezvoltarea teatrului național. Contextul istoric și cultural al afirmării teatrului românesc în secolul al XIX-lea. 2. Dramaturgia românească și personalități reprezentative. Vasile Alecsandri (<i>Chirița în provincie, Chirița în Iași</i>), B.P. Hasdeu (<i>Răzvan și Vidra</i>), I.L. Caragiale (<i>O scrisoare pierdută, O noapte furtunoasă, Conu Leonida față cu reacțiunea</i>). Analiza temelor, conflictelor și tipologiilor de personaje. Contribuția dramaturgiei românești la dezvoltarea teatrului național. 3. Instituții teatrale și evoluția spectacolului românesc. Apariția teatrelor profesionale. Rolul Teatrului Național din Iași, București și Chișinău în dezvoltarea culturii teatrale. Evoluția profesiei de actor și a artei regizorale în spațiul românesc. 4. Limbajul și estetica teatrului românesc. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura română, Artă actorului. Particularitățile dramaturgiei românești. Satira, comicul, drama istorică și realismul scenic. Relația dintre dramaturg, actor și public. Evoluția limbajului teatral românesc și influențele europene. 5. Patrimoniul teatral românesc și actualitatea sa. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Personalități, festivaluri și instituții reprezentative ale teatrului românesc. Conservarea și promovarea patrimoniului teatral național. Analiza comparativă a montărilor contemporane inspirate din dramaturgia românească.	Elevul/eleva: - identifică etapele și particularitățile evoluției teatrului românesc; - utilizează terminologia specifică teatrului românesc în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre contextul istoric și dezvoltarea teatrului românesc; - analizează opere dramatice și spectacole reprezentative ale teatrului românesc; - interpretează specificul personajelor și conflictelor dramatice din dramaturgia românească; - explică particularitățile dramaturgiei românești în contexte de analiză artistică - compară specificul teatrului românesc cu alte forme teatrale europene în raport cu particularitățile artistice; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a fenomenului teatral; - argumentează contribuția teatrului românesc la patrimoniul teatral european, dezvoltarea culturii naționale și universale. - argumentează influențele curentelor europene asupra teatrului românesc; - compară specificul dramaturgiei românești cu modelele europene;
---	--	---

Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura română – dramaturgia românească și analiza textului dramatic; istoria – evoluția statului român și afirmarea identității culturale naționale; arta actorului – evoluția interpretării actricești și a spectacolului românesc; educația artistică – scenografia, costumul și estetica spectacolului românesc; TIC – utilizarea resurselor digitale pentru documentarea patrimoniului teatral românesc. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral românesc și a identității culturale naționale; interculturalitatea, prin înțelegerea influențelor reciproce dintre teatrul românesc și teatrul european; valori, prin promovarea respectului pentru patrimoniul cultural și creația artistică; gândire critică, prin analiza mesajelor sociale și morale ale dramaturgiei românești; digitalizarea, prin utilizarea resurselor multimedia și a arhivelor teatrale pentru documentare; Noțiuni-cheie: teatru românesc; teatru național; dramaturgie românească; Vasile Alecsandri; B.P. Hasdeu; I.L. Caragiale; comedie; dramă istorică; realism; satiră; Teatrul Național; patrimoniu teatral; spectacol; identitate culturală; dramaturg. Temă cross-curriculară: Identitatea culturală prin teatru – patrimoniu, tradiție și valori europene (în colaborare cu Arte, Economie, limba și literatură română, TIC, Dezvoltare personală, EPS, Psihologie). Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Marii dramaturgi ai teatrului românesc Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura română, TIC. Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Vasile Alecsandri, B.P. Hasdeu și I.L. Caragiale, evidențiind contribuția lor la dezvoltarea teatrului românesc. 2. Instituțiile teatrale românești – trecut și prezent Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, Educația artistică. Produs posibil: prezentare multimedia sau expoziție digitală despre evoluția teatrelor naționale și rolul acestora în dezvoltarea culturii române.	- apreciază contribuția teatrului românesc la patrimoniul cultural european.
---	---

3. Caragiale pe scena contemporană

Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura română.

Produs posibil: analiză comparativă și prezentare scenică a unui fragment din opera lui I.L. Caragiale, însoțită de o reflecție asupra actualității mesajului dramatic.

Unități de competență	Unități de conținut recomandate	Rezultate ale învățării
Clasa a XII-a		
Unități de conținut 1		
Teatrul realist – 14 ore		
<i>Volori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru adevărul artistic și autenticitatea expresiei scenice; Dezvoltarea spiritului critic și analitic; Responsabilitatea socială și culturală; Sensibilitatea față de realitățile umane și sociale</i>		
3.1. Analizarea caracteristicilor teatrului realist în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru valorile culturale și artistice universale. 3.2. Interpretarea operelor dramatice realiste și a conflictelor sociale și psihologice reflectate în dramaturgie, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 3.3. Compararea teatrului realist cu alte curente teatrale din perspectiva principiilor estetice și a expresiei scenice, manifestând gândire critică și deschidere culturală. 4.1. Evaluarea evoluției formelor teatrale moderne și contemporane în diferite spații culturale	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Realismul – context istoric, cultural și artistic. Apariția realismului în Europa în secolul al XIX-lea. Principiile realismului în literatură și teatru. Adevărul artistic, observația, analiza socială și psihologică. Relația dintre teatru și realitatea socială. 2. Dramaturgia realistă europeană. Caracteristicile teatrului realist. Conflictul social și psihologic. Personajul realist și construcția dramatică. Particularitățile dialogului și ale limbajului scenic. Evoluția concepției despre actor și spectacol. 3. Marii dramaturgi ai realismului. Henrik Ibsen (<i>O casă de păpuși, Strigoii</i>), Anton Cehov (<i>Livada de vișini, Trei surori, Unchiul Vanea</i>), Aleksandr Ostrovski (<i>Furtuna</i>), Lev Tolstoi (<i>Puterea întunericului</i>), I.L. Caragiale (<i>O scrisoare pierdută, Năpasta</i>). Analiza conflictelor, personajelor și mesajului artistic. 4. Estetica spectacolului realist. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Evoluția artei actorului și a regiei în teatrul realist. Relația dintre actor, personaj și adevărul scenic. Rolul observației și al analizei psihologice în interpretarea dramatică. Premisele Sistemului lui K. Stanislavski. 5. Moștenirea realismului în teatrul modern. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Arta actorului. Influența realismului asupra teatrului contemporan și asupra pedagogiei actorului. Analiza comparativă a montărilor scenice inspirate din dramaturgia realistă. Elaborarea portofoliilor, studiilor comparative și prezentărilor multimedia.	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului realist și ale dramaturgiei realiste; - utilizează terminologia specifică realismului teatral în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre realism și reflectarea realității sociale în teatru; - compară teatrul realist cu alte curente teatrale în raport cu principiile și mesaje promovate; - analizează opere dramatice și spectacole reprezentative ale teatrului realist; - interpretează conflictele sociale și psihologice reflectate în dramaturgia realistă; - valorifică informațiile istorice și culturale în analiza fenomenului teatral realist; - manifestă interes pentru patrimoniul cultural și artistic universal; - utilizează resurse multimedia și materiale culturale în activități de cercetare și reflecție artistică; - argumentează importanța teatrului realist în evoluția artei teatrale moderne și contemporane.

Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia realistă și analiza operei dramatice; arta actorului – realismul scenic și Sistemul lui K. Stanislavski; istoria – transformările sociale și culturale ale secolului al XIX-lea; TIC – utilizarea arhivelor digitale și a înregistrărilor scenice pentru analiza spectacolelor. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului dramaturgic realist și a influenței sale asupra teatrului contemporan; valori, prin analiza responsabilității individuale și sociale reflectate în dramaturgia realistă; gândire critică, prin interpretarea conflictelor sociale și psihologice din operele dramatice; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia pentru cercetarea și analiza spectacolelor; orientare în carieră, prin înțelegerea influenței realismului asupra formării profesionale a actorului și regizorului. Noțiuni-cheie: realism; adevăr artistic; observație; analiză psihologică; conflict social; conflict psihologic; personaj realist; Henrik Ibsen; Anton Cehov; Aleksandr Ostrovski; Lev Tolstoi; I.L. Caragiale; Stanislavski; dramaturgie realistă; spectacol realist. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Marii dramaturgi ai realismului Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Henrik Ibsen, Anton Cehov, Aleksandr Ostrovski, Lev Tolstoi și I.L. Caragiale, evidențiind contribuția acestora la dezvoltarea teatrului realist. 2. Personajul realist – între psihologie și societate Discipline corelate: Istoria teatrului, Psihologie, Arta actorului. Produs posibil: analiză comparativă și prezentare scenică a unui personaj realist, evidențiind conflictul interior, motivațiile și relațiile sociale. 3. Realismul pe scena contemporană Discipline corelate: Istoria teatrului, TIC, Arta actorului. Produs posibil: prezentare multimedia sau studiu comparativ privind montările contemporane ale pieselor realiste și influența realismului asupra teatrului actual.	- evaluează evoluția teatrului realist în diferite spații culturale; - compară realismul european cu alte modele teatrale moderne; - argumentează rolul realismului în evoluția teatrului contemporan
---	---

Unități de conținuturi 2

Conceptele curentului naturalist și simbolist – 25 ore

Volori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru diversitatea expresiilor artistice și estetice; Dezvoltarea sensibilității estetice și a spiritului reflexive; Deschiderea către experiment artistic și interpretare simbolică; Gândirea critică și libertatea expresiei creative

3.1 Analizarea conceptelor și principiilor estetice ale curentelor naturalist și simbolist în contexte istorice și culturale; 3.2. Interpretarea operelor dramatice naturaliste și simboliste, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică asupra limbajului artistic; 3.3. Compararea curentelor naturalist și simbolist în raport cu principiile estetice și expresia teatrală, manifestând gândire critică și deschidere culturală.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Naturalismul și simbolismul – context istoric și artistic. Apariția noilor curente estetice la sfârșitul secolului al XIX-lea. Contextul social, filozofic și cultural. Relația dintre realism, naturalism și simbolism. Transformarea concepției despre teatru și spectacol. 2. Conceptele teatrului naturalist. Principiile naturalismului. Determinismul social și biologic. Observația și documentarea realistă. Mediul și ereditatea în construcția personajului. Émile Zola și concepția despre teatrul experimental. Dramaturgi reprezentativi: Gerhart Hauptmann (<i>Țesătorii</i>), August Strindberg (<i>Domnișoara Iulia</i>, perioada naturalistă). 3. Conceptele teatrului simbolist. Principiile simbolismului. Simbolul, sugestia, atmosfera și poezicitatea scenică. Relația dintre realitate și imaginar. Dramaturgi reprezentativi: Maurice Maeterlinck (<i>Pasărea albastră, Orbii</i>), Paul Claudel. Particularitățile limbajului dramatic simbolist și ale construcției scenice. 4. Limbajul și estetica teatrului modern. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Evoluția limbajului teatral și a expresiei scenice. Schimbarea relației dintre actor, personaj și spectator. Influența naturalismului și simbolismului asupra regiei și artei actorului din secolul al XX-lea. 5. Moștenirea naturalismului și simbolismului în teatrul contemporan. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Influența celor două curente asupra teatrului modern și contemporan. Analiza comparativă a spectacolelor inspirate din dramaturgia naturalistă și simbolistă. Elaborarea portofoliilor, fișelor comparative și prezentărilor	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului realist și ale dramaturgiei realiste; - utilizează terminologia specifică realismului teatral în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre realism și reflectarea realității sociale în teatru. - analizează opere dramatice și spectacole reprezentative ale teatrului realist; - interpretează conflictele sociale și psihologice reflectate în dramaturgia realistă; - explică relația dintre personajul realist și contextul social în analiza operei dramatice.. - compară teatrul realist cu alte curente teatrale în raport cu principiile estetice și mesajele promovate; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a teatrului realist; - argumentează influența realismului asupra evoluției teatrului modern și contemporan.
---	---	---

multimedia.

Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia naturalistă și simbolistă; arta actorului – transformarea tehnicilor de interpretare și a concepției despre personaj; istoria – transformările sociale și culturale de la sfârșitul secolului al XIX-lea; TIC – cercetarea și analiza montărilor teatrale moderne prin resurse digitale.

Integrarea noilor educații. Valorificarea patrimoniului dramaturgic modern și a diversității estetice; gândire critică, valori, prin înțelegerea diversității perspectivelor asupra omului și societății în artă; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia pentru cercetarea și analiza spectacolelor; dezvoltare personală, prin reflecția asupra raportului dintre realitate, imaginație și creație artistică.

Noțiuni-cheie: naturalism; simbolism; Émile Zola; Gerhart Hauptmann; August Strindberg; Maurice Maeterlinck; Paul Claudel; determinism; observație; simbol; sugestie; atmosferă; limbaj poetic; teatru experimental; expresie scenică; estetică modernă.

Proiecte interdisciplinare la alegere

1. Naturalism versus simbolism

Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Filosofie.

Produs posibil: studiu comparativ sau prezentare multimedia privind diferențele și asemănările dintre cele două curente estetice, ilustrate prin opere dramatice reprezentative.

2. Limbajul simbolului în teatrul modern

Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, Educația artistică.

Produs posibil: analiză și demonstrație scenică a unei secvențe dramatice simboliste, evidențiind mijloacele expresive și construcția atmosferei.

3. De la realism la modernitate

Discipline corelate: Istoria teatrului, Istoria, TIC.

Produs posibil: axă cronologică interactivă și portofoliu care ilustrează evoluția teatrului de la realism la naturalism și simbolism, cu evidențierea principalilor dramaturgi și a contribuției acestora la dezvoltarea teatrului modern.

Unități de învățare 3

Concepte și curente ale teatrului modernist și postmodernist. – 12 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Deschiderea către diversitatea expresiilor artistice contemporane; Libertatea creației și a experimentului artistic; Spiritul inovator și gândirea critică; Reflecția asupra condiției umane și a societății contemporane

3.1. Analizarea conceptelor și curentelor teatrului modernist și postmodernist în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul artistic contemporan. 3.2. Interpretarea operelor dramatice și a limbajului scenic modernist și postmodernist, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 3.3. Compararea curentelor și conceptelor teatrale moderne și postmoderne în raport cu expresia artistică și mesajele culturale, manifestând gândire critică și deschidere interculturală. 4.3. Integrarea formelor teatrale diverse în interpretarea fenomenului scenic global contemporan	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Modernismul și postmodernismul – context istoric și artistic. Transformările culturale ale secolului al XX-lea. Modernitatea și postmodernitatea în teatru. Diversificarea limbajului scenic și redefinirea relației dintre autor, actor, regizor și spectator. 2. Curente și concepte ale teatrului modernist. Expresionismul. Teatrul epic și concepția lui Bertolt Brecht. Teatrul cruzimii și concepția lui Antonin Artaud. Teatrul existențialist – Jean-Paul Sartre, Albert Camus. Caracteristicile estetice și influența acestora asupra dramaturgiei și spectacolului. 3. Curente și concepte ale teatrului postmodernist. Teatrul absurdului – Eugène Ionesco, Samuel Beckett, Arthur Adamov. Postmodernismul teatral: intertextualitate, metateatru, fragmentarism, reinterpretarea convențiilor scenice. Tendințe contemporane în dramaturgie și spectacol. 4. Limbajul și estetica teatrului contemporan. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura universală. Evoluția limbajului scenic, a relației actor–personaj–spectator și a convențiilor teatrale. Rolul regizorului și al actorului în teatrul modern și contemporan. Experimentul scenic și noile forme de expresie artistică. 5. Teatrul contemporan și patrimoniul cultural. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Analiza spectacolelor contemporane. Festivaluri, instituții și creatori reprezentativi ai teatrului modern și postmodern. Utilizarea resurselor digitale pentru documentarea și analiza fenomenului teatral actual. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia modernă și postmodernă; arta actorului – transformarea metodelor de interpretare și a relației actor–personaj; istoria – contextul	Elevul/eleva: - identifică particularitățile teatrului modernist și postmodernist; - utilizează terminologia specifică teatrului modern și contemporan în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre transformările sociale și evoluția limbajului teatral modern; - nalizează opere dramatice și spectacole reprezentative ale teatrului modern și postmodern; - interpretează simbolurile, convențiile și tehnicile scenice moderne; - argumentează semnificația limbajului scenic în raport cu mesajul artistic. - valorifică informațiile istorice și culturale în analiza fenomenului teatral contemporan; - manifestă interes pentru patrimoniul cultural și artistic contemporan; - utilizează resurse multimedia și materiale culturale în activități de cercetare și reflecție artistică; - argumentează importanța teatrului modernist și postmodernist în evoluția artei teatrale contemporane.
--	--	--

social și cultural al secolelor XX–XXI; TIC – cercetarea spectacolelor contemporane și utilizarea arhivelor digitale. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral modern și contemporan; gândire critică, prin analiza comparativă a curentelor și concepțiilor teatrale moderne; valori, prin înțelegerea pluralismului cultural și a libertății creației artistice; media și digitală, prin analiza spectacolelor și utilizarea platformelor digitale de documentare; interculturalitatea, prin explorarea diversității expresiilor teatrale contemporane; dezvoltare personală, prin reflecția asupra condiției umane și a identității în teatrul modern. Noțiuni-cheie: modernism; postmodernism; expresionism; teatru epic; efect de distanțare; Bertolt Brecht; teatrul cruzimii; Antonin Artaud; existențialism; Jean-Paul Sartre; Albert Camus; teatrul absurdului; Eugène Ionesco; Samuel Beckett; Arthur Adamov; metateatru; intertextualitate; convenție teatrală; teatru contemporan. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Harta curentelor teatrale moderne Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, TIC. Produs posibil: hartă conceptuală sau prezentare multimedia care evidențiază principalele curente teatrale ale secolului al XX-lea, reprezentanții și conceptele lor estetice. 2. Teatrul absurdului și condiția umană Discipline corelate: Istoria teatrului, Filosofie, Arta actorului. Produs posibil: analiză comparativă și demonstrație scenică inspirată din dramaturgia lui Eugène Ionesco și Samuel Beckett, evidențiind specificul teatrului absurdului. 3. Regizorul și spectacolul contemporan Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, TIC. Produs posibil: portofoliu sau eseu multimedia privind contribuția lui Bertolt Brecht, Antonin Artaud și a altor creatori ai teatrului modern la dezvoltarea limbajului scenic contemporan.	- integrează cunoștințe despre diferite forme teatrale în analiza spectacolelor contemporane; - interpretează fenomenul teatral din perspectivă interculturală; - valorifică exemple reprezentative din teatrul mondial
---	---

Unități de învățare 4

Dramaturgia în secolul al XX-lea – 24 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru diversitatea expresiilor dramatice contemporane; Dezvoltarea spiritului critic și reflexive; Sensibilitatea față de problematica umană și socială contemporană; Deschiderea către dialog cultural și artiști

3.1. Analizarea evoluției dramaturgiei secolului XX în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul artistic contemporan. 3.2. Interpretarea operelor dramatice reprezentative ale secolului XX, manifestând sensibilitate estetică și reflecție critică. 3.3. Compararea curentelor dramaturgice și a creației dramaturgilor reprezentativi ai secolului al XX-lea, manifestând gândire critică și deschidere interculturală.	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Dramaturgia secolului al XX-lea – context istoric și cultural. Transformările sociale, politice și culturale ale secolului al XX-lea. Diversificarea formelor dramatice și redefinirea relației dintre dramaturg, regizor, actor și spectator. Rolul dramaturgiei în reflectarea realității contemporane. 2. Dramaturgi reprezentativi ai secolului al XX-lea. Luigi Pirandello (<i>Șase personaje în căutarea unui autor</i>), Bertolt Brecht (<i>Opera de trei parale</i>, <i>Viața lui Galileo</i>), Eugène Ionesco (<i>Cântăreața cheală</i>, <i>Lecția</i>, <i>Rinocerii</i>), Samuel Beckett (<i>Așteptându-l pe Godot</i>), Jean-Paul Sartre (<i>Cu ușile închise</i>), Albert Camus (<i>Caligula</i>). Analiza temelor, conflictelor și personajelor reprezentative. 3. Dramaturgia românească în secolul al XX-lea. Marin Sorescu (<i>Iona</i>, <i>Paracliserul</i>), Mihail Sebastian (<i>Steaua fără nume</i>, <i>Jocul de-a vacanța</i>), Lucian Blaga (<i>Meșterul Manole</i>, <i>Avram Iancu</i>). Particularitățile dramaturgiei românești moderne și contribuția acesteia la patrimoniul cultural național și european. 4. Teme și tendințe în dramaturgia contemporană. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Literatura universală, Arta actorului. Identitatea, libertatea, condiția umană, războiul, alienarea, comunicarea și relația individ–societate. Evoluția construcției personajului și a conflictului dramatic. Relația dintre textul dramatic și spectacolul contemporan. 5. Dramaturgia secolului al XX-lea și teatrul contemporan. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Arta actorului. Actualitatea dramaturgiei moderne în repertoriul teatrelor contemporane. Adaptări scenice și reinterpretări moderne. Utilizarea resurselor digitale pentru	Elevul/eleva: - identifică particularitățile dramaturgiei secolului XX și ale teatrului contemporan; - utilizează terminologia specifică dramaturgiei moderne și contemporane în contexte de analiză și interpretare; - explică relația dintre transformările istorice și evoluția dramaturgiei contemporane; - analizează opere dramatice reprezentative ale secolului al XX-lea; - interpretează conflictele și mesajele promovate în dramaturgia contemporană; - argumentează semnificația operei dramatice în raport cu contextul artistic și social. - compară curentele și conceptele dramaturgiei contemporane pe baza caracteristicilor specifice; - valorifică informații istorice și culturale în analiza comparativă a dramaturgiei moderne; - argumentează influența curentelor dramaturgice asupra evoluției teatrului contemporan
---	--	---

analiza spectacolelor și documentarea fenomenului teatral contemporan.

Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura universală – dramaturgia modernă și contemporană; literatura română – dramaturgia românească a secolului al XX-lea; arta actorului – analiza textului dramatic și interpretarea personajului contemporan; TIC – documentarea și analiza spectacolelor contemporane prin resurse digitale.

Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului dramaturgic universal și românesc al secolului al XX-lea; gândire critică, prin analiza temelor și conflictelor dramaturgiei contemporane; valori, prin reflecția asupra libertății, responsabilității și demnității umane; interculturalitate, prin explorarea diversității modelelor dramaturgice și a dialogului dintre culturi; digitalizare, prin utilizarea resurselor multimedia pentru cercetarea și analiza spectacolelor contemporane; dezvoltare personală, prin explorarea identității, comunicării și relațiilor umane prin intermediul operei dramatice.

Noțiuni-cheie: dramaturgie contemporană; teatru modern; teatru postmodern; Luigi Pirandello; Bertolt Brecht; Eugène Ionesco; Samuel Beckett; Jean-Paul Sartre; Albert Camus; Marin Sorescu; Mihail Sebastian; Lucian Blaga; absurd; existențialism; alienare; metateatru; conflict dramatic; reinterpretare scenică.

Proiecte interdisciplinare la alegere

1. Marii dramaturgi ai secolului al XX-lea
 Discipline corelate: Istoria teatrului, Literatura universală, Literatura română.
 Produs posibil: portofoliu comparativ privind creația lui Luigi Pirandello, Bertolt Brecht, Eugène Ionesco, Samuel Beckett, Marin Sorescu și Mihail Sebastian, evidențiind contribuția lor la evoluția dramaturgiei contemporane.

2. Dramaturgia și spectacolul contemporan
 Discipline corelate: Istoria teatrului, Arta actorului, TIC.
 Produs posibil: analiză comparativă a unei opere dramatice și a unei montări scenice contemporane, evidențiind relația dintre text, regie și interpretarea actricească.

	3. Dramaturgia secolului al XX-lea – oglinda societății moderne Discipline corelate: Istoria teatrului, Filosofie, Educație pentru societate. Produs posibil: eseu argumentativ, dezbateri sau prezentare multimedia privind modul în care dramaturgia contemporană reflectă problemele omului și ale societății moderne.	
--	--	--

Unități de învățare 5

Teatrul contemporan din Republica Moldova: repere istorice, regizori, actori. – 24 ore

Valori proiectate la nivel de unitate de învățare: Respectul pentru cultura și identitatea națională; Implicarea în viața culturală contemporană; Aprecierea valorilor teatrale autohtone; Deschiderea către dialog cultural și artistic

1.1. Analizarea evoluției teatrului contemporan din Republica Moldova și a instituțiilor reprezentative în contexte istorice și culturale, manifestând interes pentru patrimoniul teatral național. 2.1. Interpretarea contribuției dramaturgilor, regizorilor și actorilor autohtoni la dezvoltarea fenomenului teatral contemporan, manifestând sensibilitate estetică și spirit critic. 3.1. Argumentarea rolului teatrului contemporan în viața socială și culturală a Republicii Moldova, manifestând autonomie în gândire și responsabilitate culturală. 4.1. Compararea teatrului contemporan din Republica Moldova cu tendințele teatrale europene, manifestând deschidere interculturală și	Concepte fundamentale, procese și relații esențiale, conținuturi aplicative și contextuale 1. Evoluția teatrului contemporan din Republica Moldova. Repere istorice ale dezvoltării teatrului după a doua jumătate a secolului al XX-lea. Etapele afirmării teatrului profesionist. Relația dintre teatrul național și tendințele teatrului european contemporan. Rolul instituțiilor teatrale în viața culturală a Republicii Moldova. 2. Instituții teatrale și repertoriul contemporan. Evoluția și repertoriul teatrelor reprezentative: Teatrul Național „Mihai Eminescu”, Teatrul Republican „Luceafărul”, Teatrul „Eugène Ionesco”, Teatrul Național Satiricus „Ion Luca Caragiale”, Teatrul Dramatic Rus de Stat „A.P. Cehov” și Teatrul Republican de Păpuși „Licurici”. Repertoriul și contribuția acestora la dezvoltarea culturii teatrale. 3. Regizori, actori și dramaturgi reprezentativi. Contribuția unor personalități precum Valeriu Cupcea, Ion Ungureanu, Petru Vutcărau, Sandri Ion Șcurea, Alexandru Grecu, Mihai Fusu, Vitalie Druceș, Emil Gaju, Victor Ciutac și a altor creatori contemporani la dezvoltarea teatrului din Republica Moldova. Dramaturgia autohtonă: Ion Druță, Dumitru Matcovschi, Val Butnaru, Nicolai Costenco. Analiza contribuției acestora la patrimoniul teatral național. 4. Tendințe ale teatrului contemporan din Republica Moldova. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, Arta actorului, Literatura română. Diversificarea limbajului scenic. Rolul regizorului în teatrul contemporan. Noi forme de expresie teatrală: teatru documentar, teatru experimental, proiecte interdisciplinare și festivaluri teatrale. 5. Teatrul din Republica Moldova în context european. Corelare disciplinară: Istoria teatrului, TIC, Educația artistică. Participarea teatrelor și artiștilor moldoveni la festivaluri internaționale. Colaborări	Elevul/eleva: - identifică reperele istorice ale teatrului contemporan din Republica Moldova; - analizează evoluția instituțiilor teatrale în contexte culturale; - valorifică patrimoniul teatral național în activități de documentare. - identifică personalitățile reprezentative ale teatrului contemporan; - interpretează contribuția creatorilor și a dramaturgiei autohtone în contexte de analiză; - apreciază valoarea creației teatrale autohtone prin argumente proprii. - explică rolul teatrului în viața culturală contemporană; - argumentează impactul teatrului asupra societății utilizând exemple relevante; - manifestă responsabilitate culturală în aprecierea fenomenului teatral. - compară particularitățile teatrului contemporan în contexte naționale și europene;
--	--	---

respect pentru patrimoniul cultural 4.4. Evaluarea impactului globalizării asupra formelor teatrale contemporane	culturale și schimburi artistice. Utilizarea resurselor digitale pentru documentarea repertoriului și a fenomenului teatral contemporan. Conținuturi interdisciplinare: Istoria teatrului și literatura română – dramaturgia contemporană din Republica Moldova; arta actorului – școala actoricească și evoluția artei interpretative; istoria – evoluția vieții culturale și a instituțiilor teatrale după 1945 și după proclamarea independenței Republicii Moldova; educația artistică – regia, scenografia și noile forme de expresie scenică; TIC – documentarea repertoriilor, festivalurilor și arhivelor teatrale digitale. Integrarea noilor educații. Cultural-artistică, prin valorificarea patrimoniului teatral al Republicii Moldova; valori, prin cultivarea respectului pentru identitatea culturală și creația artistică națională; interculturalitate, prin înțelegerea dialogului dintre teatrul autohton și teatrul european; cetățenie activă, prin promovarea participării la viața culturală și susținerea instituțiilor teatrale; digitalizare, prin utilizarea platformelor și arhivelor digitale pentru cercetarea fenomenului teatral; orientare în carieră, prin cunoașterea profesiilor din domeniul artelor spectacolului și a instituțiilor de formare profesională. Noțiuni-cheie: teatru contemporan; patrimoniu teatral; repertoriu; regie; actor; dramaturgie autohtonă; instituție teatrală; festival teatral; identitate culturală; dialog intercultural; teatru documentar; teatru experimental; creație scenică; repertoriu național. Temă cross-curriculară: Creativitate, inovare și comunicare în societatea contemporană: Drumul unei idei: de la creație la impact social, în colaborare cu TIC, Limba română, Economie, Arte. Proiecte interdisciplinare la alegere 1. Harta teatrelor din Republica Moldova Discipline corelate: Istoria teatrului, Geografia, TIC. Produs posibil: hartă interactivă și portofoliu digital care prezintă principalele instituții teatrale, repertoriul și personalitățile reprezentative. 2. Portretul unui creator de teatru Discipline corelate: Istoria teatrului, Limba și literatura română, Arta actorului.	- utilizează surse digitale pentru documentarea fenomenului teatral; - manifestă deschidere interculturală în analiza creației teatrale. - evaluează influența globalizării asupra teatrului contemporan din Republica Moldova; - compară tendințele teatrului național și european contemporan; - argumentează importanța dialogului intercultural și a patrimoniului teatral în contextul actual.
--	--	---

6. Finalitățile învățării pe clase

Clasa	Finalitățile învățării
X	Elevul/eleva: • utilizează terminologia specifică istoriei teatrului în contexte de analiză și interpretare artistică; • identifică etapele fundamentale ale evoluției teatrului din Antichitate, Evul Mediu și Renaștere; • descrie particularitățile teatrului antic, medieval, popular și renașcentist; • analizează opere dramatice și spectacole reprezentative ale diferitelor epoci teatrale; • compară forme teatrale și manifestări artistice din diverse contexte culturale; • interpretează relația dintre teatru, mitologie, religie și societate în evoluția artei teatrale; • valorifică patrimoniul teatral universal și național în activități de reflecție și documentare; • utilizează resurse multimedia și surse culturale în activități de cercetare artistică; • manifestă interes pentru patrimoniul cultural și diversitatea expresiilor teatrale; • reflectează asupra valorilor culturale și estetice promovate prin fenomenul teatral.
XI	Elevul/eleva: • utilizează terminologia specifică curentelor teatrale clasice, iluministe și romantice în contexte academice și artistice; • explică principiile estetice ale clasicismului, iluminismului și romantismului în teatru; • analizează opere dramatice reprezentative ale dramaturgiei europene și românești; • compară curentele teatrale și formele dramatice din diferite contexte culturale; • interpretează conflictele dramatice și mesajele estetice ale operelor studiate; • argumentează importanța patrimoniului teatral european și național în dezvoltarea culturii universale; • valorifică relația dintre contextul istoric și evoluția fenomenului teatral; • utilizează surse culturale și multimedia în activități de cercetare și analiză critică; • manifestă gândire critică și deschidere interculturală în interpretarea fenomenului teatral; • reflectează asupra rolului teatrului în promovarea valorilor culturale și sociale.
XII	Elevul/eleva: • utilizează terminologia specifică teatrului modern și contemporan în contexte de analiză și interpretare artistică; • explică particularitățile realismului, naturalismului, simbolismului și ale teatrului modernist și postmodernist; • analizează dramaturgia și spectacolele reprezentative ale secolului XX și contemporaneității; • compară curentele și conceptele teatrale moderne și contemporane în raport cu expresia artistică și contextul cultural; • interpretează limbajul scenic, simbolurile și convențiile teatrale contemporane; • valorifică informațiile istorice, estetice și culturale în analiza fenomenului teatral modern; • utilizează resurse multimedia și tehnologii digitale în activități de cercetare și documentare artistică; • manifestă autonomie, gândire critică și responsabilitate culturală în interpretarea fenomenului teatral contemporan; • argumentează rolul teatrului contemporan în reflectarea condiției umane și a transformărilor sociale; • reflectează asupra propriei relații cu arta teatrală și patrimoniul cultural universal și național.

7. Bibliografie

Cadrul legal și normativ

1. Codul educației al Republicii Moldova nr. 152 din 17.07.2014.
2. Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova. *Cadrul de referință al Curriculumului Național*. Chișinău, 2025.
3. Ordinul nr. 55, din 15.01.2025 „Cu privire la aprobarea Concepției dezvoltării curriculumului școlar”, Ministerul Educației și Cercetării.
4. Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova. *Planul-cadru pentru învățământul primar, gimnazial și liceal*. Ediția în vigoare.
5. UNESCO. *Road Map for Arts Education*. Paris, 2006.

Literatură în domeniul Artă teatrală (Istoria teatrului)

6. Brockett, O., Hildy, F. *Istoria teatrului*. București: Nemira.
7. Berthold, M. *Istoria universală a teatrului*. București: Meridiane.
8. Pavis, P. *Dicționar de teatru*. Iași: Polirom.
9. Carlson, M. *Teorii ale teatrului*. București.
10. Esslin, M. *Teatrul absurdului*. București.
11. Bentley, E. *Viața dramei*. București.
12. Artaud, A. *Teatrul și dublul său*. București.
13. Brook, P. *Spațiul gol*. București.
14. Cimpoi, M. *O istorie deschisă a literaturii române din Basarabia*. Chișinău.

Studii și cercetări privind istoria teatrului românesc și universal. Literatură în domeniul didactic (psihopedagogic)

15. Achiri I., Bolboceanu A. *Evaluarea standardelor educaționale*. Chișinău: Print-Caro, 2009;
16. Cerghit I., Neașcu I. *Prelegeri pedagogice*. Iași: Editura Polirom, 2001;
17. Chiș V., *Pedagogia contemporană, pedagogia pentru competențe*. Cluj, 2005;
18. Chiș V., *Provocările pedagogiei contemporane*, Cluj-Napoca: Editura PUC., 2001;
19. Crețu, C., *Curriculum diferențiat și personalizat*, editura Polirom, Iași, 1998;
20. Cristea, M., *Sistemul educațional și personalitatea. Dimensiunea Esteică* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994;
21. Cristea, S. *Dicționar de pedagogie*; Editura Litera Internațional, Chișinău-București, 2000;
22. Cucos C. *Pedagogie generală*, Iași: Editura Polirom, 2000;
23. Guțu V., Achiri I. *Evaluarea curriculumului școlar. Ghid metodologic*. Chișinău, 2009.
24. Jinga, I., Istrate, E. (coord.), *Manual de Pedagogie*, București, All, 2001;
25. Nicola I. *Tratat de pedagogie școlară*. București: Editura Aramis, 2000.
26. Stoica A. *Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică*. București: Editura Humanitas. Educațional, 2003;
27. Vianu, Tudor, *Estetica*, Editura Orizonturi, București 2017.